

Bet. o. lovf. vedr. offentlig sygesikring

Til lovforslag nr. L 177. Betænkning afgivet af kommunaludvalget den 15. maj 1984

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring (Medicintilskud)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til indenrigsministeren, som denne har besvaret skriftligt. Nogle af disse er optrykt som bilag til betænkningen.

Der er af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til bemærkningerne.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) finder, at ministeren har efterkommet folketingsflertallets pålæg om at friholde pensionister og kronisk syge ved at fremsætte et lovforslag, der er så klodset og uadministrerbart, at det nærmer sig en provokation. Ministerens lovforslag medfører oven i købet, at der nu gives selv velhavende pensionister en egentlig ret til sygesikringstilskud til håndkøbsmedicin, når denne er receptordineret.

Behandlingen af dette lovforslag har vist, at størstedelen – ca. 40 mill. kr. – af besparelsen ved afskaffelse af tilskud til håndkøbsmedicin ville være gået ud over pensionister og kronisk syge.

Mindretallet finder det urimeligt, at denne gruppe skal bære en sådan besparelse, ikke mindst fordi indgrebet rammer dem på et tidspunkt, hvor de i forvejen er ramt af sygdom eller aldersbetingede lidelser, der medfører, at de har behov for medicin. Medicinen er – selv om der er tale om håndkøbsmedicin – ofte livsvigtig.

Når lægen ordinerer medicin, sker det kun i den udstrækning, det er nødvendigt, og mindretallet mener, at det er en fordel, at lægerne gennem ordinationen har kontrol med, hvilken slags medicin der bruges og i hvilke mængder.

Den eneste rimelige reaktion på folketingsflertallets beslutning ville have været, at ministeren tilbagekalder kundgørelsen af 22. marts 1984 om afskaffelse af sygesikringstilskud til håndkøbsmedicin.

Mindretallet vil ikke afvise, at der også har været tilfælde, hvor en lægeordination har udløst et sygesikringstilskud til håndkøbsmedicin til mennesker, der strengt taget ikke havde behov herfor, og mindretallet ville ikke modsætte sig, at en sådan praksis blev ændret.

Dette kunne have været gjort ved, at ministeren havde henvendt sig til overenskomstparterne, dvs. sygesikringens forhandlingsudvalg og lægernes organisationer, og derved fået en aftale i stand, der afskaffede uønskede medicintilskud, samtidig med at pensionister og kronisk syge blev holdt skadesløse. Erfaringen viser, at denne fremgangsmåde er fremkommelig.

Da lovforslaget – omend på en u hensigtsmæssig måde – imødekommer dagsordenen af 12. april 1984, indstiller mindretallet lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag, men opfordrer ministeren til at forsøge den ovenfor skitserede fremgangsmåde.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) finder, at lovforsla-